

به نام خدا

گزارش دبیرکل سازمان ملل متحد در مورد وضعیت کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت و پروتکل اختیاری آن

فهرست مطالب

پیشگفتار مترجم	۱
چکیده	۴
مقدمه	۴
۱. وضعیت کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت و پروتکل اختیاری آن	۵
۲. کنفرانس دول عضو کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت	۶
۳. کمیته حقوق افراد دارای معلولیت	۷
۴. فعالیت‌های صورت گرفته در حمایت از کنوانسیون	۷
پیوست	۳۴
منابع و مآخذ	۴۱

نند موضوعی: ۲۴۰

شماره مسلسل: ۱۰۴۶۱

آبان‌ماه ۱۳۸۹

دفتر: مطالعات حقوقی

گزارش دبیرکل سازمان ملل متحد در مورد وضعیت کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت و پروتکل اختیاری آن

پیشگفتار مترجم

کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت در ۱۳ دسامبر ۲۰۰۶ برابر با ۱۳۸۵/۹/۲۲ به تصویب مجمع عمومی سازمان ملل متحد رسید و از تاریخ ۳۰ مارس ۲۰۰۷ برابر با ۱۳۸۶/۱/۱۰ جهت امضای دولت‌ها مفتوح شد. کنوانسیون به‌عنوان اولین سند حقوق بشری قرن بیست‌ویکم با استقبال بی‌نظیر دولت‌ها مواجه شد و در اولین روز، ۸۲ کشور کنوانسیون را امضا کردند.

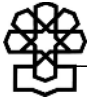
براساس بند «۱» ماده (۴۵) کنوانسیون پس از سپرده شدن (تودیع) بیستمین سند تصویب یا الحاق لازم‌الاجرا می‌شود که این امر در تاریخ ۳ مه ۲۰۰۸ محقق شد. طبق ماده (۴۰) اولین کنفرانس دولت‌های عضو، متعاقب الزام‌آور شدن کنوانسیون، جهت بررسی و نظارت بر اجرای کنوانسیون در اکتبر و نوامبر ۲۰۰۸ منعقد گردید. در این کنفرانس اعضای کمیته حقوق افراد دارای معلولیت متشکل از ۱۲ متخصص عالی‌رتبه موضوع ماده (۳۴) کنوانسیون انتخاب گردیدند، تا بر اجرای کنوانسیون از طریق بررسی گزارش‌های ادواری دولت‌های عضو بپردازند. به این ترتیب کنوانسیون وارد مرحله جدیدی شد.

الف) تصویب کنوانسیون در مجلس شورای اسلامی

اگرچه در امضا و تصویب کنوانسیون در ایران تأخیر صورت گرفت ولی سرانجام «قانون تصویب کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت» در سیزدهم آذرماه یکهزاروسیصدو هشتاد و هفت به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید و در تاریخ ۱۳۸۷/۱۰/۲۵ توسط رئیس‌جمهور قانون مذکور جهت اجرا به وزارت رفاه و تأمین اجتماعی ابلاغ گردید و در ۲۳ اکتبر ۲۰۰۹ برابر ۱۳۸۸/۸/۱ دولت ایران رسماً اسناد مربوطه را در سازمان ملل تودیع کرد.

ب) تعهدات ناشی از اجرای کنوانسیون

اگرچه ماده (۹) قانون مدنی جمهوری اسلامی ایران مقرر داشته مقررات عهدی که بر طبق قانون اساسی بین دولت ایران و سایر دول منعقد شده باشد در حکم قانون ایران است. و از این لحاظ کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت که به‌عنوان یک معاهده بین‌المللی به تصویب قانونگذار ایران رسیده است در حکم قانون ایران است. با این همه برای تأکید بیشتر تبصره «۱» ماده واحده قانون تصویب کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت، وزارت رفاه و تأمین اجتماعی (سازمان بهزیستی کشور) و بنیاد شهید و امور ایثارگران به‌عنوان مراجع ملی موضوع ماده (۳۳) کنوانسیون مأمور به اجرای مفاد کنوانسیون شده‌اند. بنابراین از این لحاظ نیز اجرای کنوانسیون از تعهدات داخلی مجریان و ناظران قانون در ایران می‌باشد. لذا آشنایی با چند و چون اطراف قانون مذکور ضروری می‌نماید و گزارش دبیرکل رویه عملی در این رابطه را نشان می‌دهد.

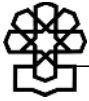

ج) الزام دولت‌ها به ارائه گزارش ادواری

براساس بند «۱» ماده (۳) کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت دولت‌های عضو موظف شده‌اند گزارش جامعی از تدابیر اتخاذ شده در مورد به اجرا گذاشتن تعهدات ناشی از کنوانسیون و پیشرفت‌های حاصله در این زمینه را ظرف دو سال پس از لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون برای دولت عضو (از آبان ۱۳۹۰ برای دولت ایران) از طریق دبیر کل سازمان ملل متحد به کمیته حقوقی افراد دارای معلولیت تسلیم نمایند و پس از آن هم حداقل هر چهار سال یکبار و پس از آن هر زمان کمیته مذکور بخواهد، گزارش جامعی را تقدیم نماید!

بنابراین گزارش دبیر کل سازمان ملل متحد از این نظریه که دولت باید حداکثر تا یکسال دیگر گزارش ادواری فوق را تسلیم سازمان ملل متحد نماید از حالا به فکر تهیه گزارش لازم باش و هم نمایندگان محترم به‌ویژه اعضای فراکسیون حمایت حقوق معلولان و پیشگیری از معلولیت، پیگیر اجرای تعهدات ناشی از ماده (۳۵) کنوانسیون باشند. خلاصه اینکه تعهدات ناشی از مقررات داخلی و بین‌المللی برای اجرای کنوانسیون و نیز انتقال تجربیات موفق داخلی به دیگر کشورها ایجاب می‌کند با دانش مربوط به کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت آشنایی بیشتری داشته باشیم که گزارش دبیر کل سازمان ملل متحد در این راستا مفید می‌باشد.

چکیده

گزارش حاضر که متعاقب قطعنامه شماره ۶۳/۱۹۲ به مجمع عمومی ارائه گردید، مروری بر جایگاه کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت را فراهم می‌کند.

گزارش مذکور دربردارنده اطلاعات مربوط به جایگاه امضاها و تصویب‌های کنوانسیون و پروتکل اختیاری هست. اولین جلسه کمیته حقوق افراد دارای معلولیت در فوریه ۲۰۰۹ در راستای استمرار تلاش دولت‌ها جهت تصویب و اجرای کنوانسیون می‌باشد.

گزارش همچنین مروری بر پیشرفت‌های حاصله توسط نظام سازمان ملل متحد در اجرای کنوانسیون دارد و فعالیت‌های سازمان‌های غیردولتی در این رابطه را هم توصیف می‌کند.

مقدمه

- مجمع عمومی سازمان ملل متحد در قطعنامه شماره ۶۳/۱۹۲ از دبیرکل سازمان ملل متحد خواست تا در اجلاسیه ۶۴ (شصت و چهارم) گزارشی را در مورد وضعیت کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت، پروتکل اختیاری آن و اجرای قطعنامه مذکور به مجمع عمومی ارائه کند.

۱. وضعیت کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت و پروتکل اختیاری آن

- از زمان گزارش قبلی راجع به وضعیت کنوانسیون و پروتکل اختیاری آن، از جولای ۲۰۰۹، ۲۲ کشور دیگر کنوانسیون را تصویب و ۶ کشور به آن ملحق شده و نیز ۱۱ کشور دیگر کنوانسیون را امضا کرده‌اند. همچنین پروتکل اختیاری را ۱۴ کشور دیگر امضا، ۳ کشور تصویب و ۷ کشور به آن ملحق شده‌اند.

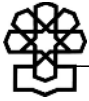
- در تاریخ تسلیم این گزارش، کل کشورهای طرف معاهده ۶۲ کشور عضو بوده و ۱۴۲ کشور کنوانسیون را امضا کرده‌اند. پروتکل الحاقی را هم ۸۵ کشور امضا و ۴۲ کشور تصویب کرده‌اند. لیست امضاکنندگان و تصویب‌کنندگان یا ملحق‌شدگان در پیوست ۱ گزارش حاضر وجود دارد.^۱

- از بین ۶۲ کشور عضو کنوانسیون، ۱۶ کشور از گروه آفریقایی، ۱۷ کشور از گروه آسیایی، ۳ کشور از گروه اروپای شرقی، ۱۷ کشور از گروه کشورهای آمریکای لاتین و کارائیب و ۹ کشور از گروه کشورهای اروپای غربی و بقیه گروه‌ها هستند.

- دبیرخانه کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت در بخش امور اقتصادی و اجتماعی ملل متحد مستقر بوده و به‌عنوان دبیرخانه کنفرانس دول متعهد کنوانسیون با حمایت دفتر کمیسر عالی حقوق بشر^۲ ارائه خدمت می‌کند، درحالی که دفتر کمیسر عالی به‌عنوان دبیرخانه کمیته حقوق افراد دارای معلولیت با حمایت بخش امور اقتصادی و اجتماعی ملل متحد فعالیت می‌کند.

۱. تا ۲ آگوست ۲۰۱۰، ۱۴۶ کشور کنوانسیون را امضا و ۸۹ کشور آن را تصویب کرده‌اند و ۸۹ کشور پروتکل

اختیاری را امضا و ۵۴ کشور آن را تصویب نموده‌اند.

۲. کنفرانس دول عضو کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت

- مطابق ماده (۴۰) کنوانسیون، اولین اجلاس کنفرانس دول متعهد در مقر اصلی ملل متحد در نیویورک در ۳ اکتبر و ۳ نوامبر ۲۰۰۸ منعقد گردید. کنفرانس اعضای دفتر خود را انتخاب و آیین‌نامه داخلی‌اش^۱ را تصویب نمود.

کنفرانس براساس ماده (۳۴) کنوانسیون، ۱۲ عضو کمیته حقوق افراد دارای معلولیت^۲ را در ۳ نوامبر ۲۰۰۸ انتخاب نمود. اجلاس کنفرانس دول متعهد شامل میزگرد گفتگوی متقابل بود که به‌عنوان «کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت به‌عنوان یک سند حقوق بشری و ابزاری برای نیل به اهداف توسعه هزاره سوم» نام گرفت.

- در زمان تقدیم گزارش حاضر، مقدمات برگزاری اجلاس دوم کنفرانس متعهد در حال آماده شدن بود که ۲ تا ۴ سپتامبر ۲۰۰۹ در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک برگزار شود. موضوع اجلاس «تدابیر قانونگذاری برای اجرای کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت از واژه‌ها و معادل‌های یکسان استفاده شود». بود. برنامه شامل یک پانل در سطح بالا، میزگرد مباحثه در مورد تدابیر قانونگذاری برای اجرای کنوانسیون و یک گفتگوی فعالانه در مورد سیستم سازمان ملل متحد در حمایت از اجرای کنوانسیون بود. همچنین، یک بخش غیررسمی از نهادهای غیردولتی در کنار کنفرانس وجود خواهد داشت.

1. Rules of Procedure

2. Committee on the Rights of Persons with Disabilities

۳. کمیته حقوق افراد دارای معلولیت

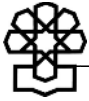
- مطابق ماده (۳۴) کنوانسیون، اولین اجلاس کمیته حقوق افراد دارای معلولیت از ۲۳ تا ۲۷ فوریه ۲۰۰۹ برگزار گردید ۱۲ عضو انتخاب شده در اولین اجلاس کنفرانس دول متعهد به کمیته حقوق افراد دارای معلولیت ملحق شدند. کمیته، رئیس و کارکنان دفتر خود را انتخاب و در مورد آیین‌نامه داخلی و شیوه کاری‌شان شروع به بحث نمودند. در طول اجلاس اعضای جدید انتخابی به گفتگو و تعامل با دولت‌های طرف معاهده، نهادهای ملل متحد، نمایندگان جامعه مدنی و مؤسسات ملی حقوق بشر، پرداختند.

- کمیته در اولین اجلاس اعلامیه‌ای را با عنوان «کمیته حقوق افراد دارای معلولیت: نگاه به جلو» تصویب کرد. کمیته همچنین چندین تصمیم اتخاذ کرد از جمله اینکه از دبیرکمیته خواست تا تدابیری بیاندیشد تا تضمین کند که همه افراد دارای ناتوانی دسترسی به نشست‌های مربوط به سازوکارهای حقوق بشری به‌ویژه در اجلاس‌های آتی کمیته داشته باشند. به‌علاوه، کمیته خواستار شد تا امکانات نگارش به خط بریل، متونی که برای خواندن و درک آسان است، مفسر زبان اشاره و دیگر اشکال مناسب کمکی و حمایت‌کننده و سایر اطلاعات و تکنولوژی‌های مرتبط در دسترس فراهم شود.

۴. فعالیت‌های صورت گرفته در حمایت از کنوانسیون

۴-۱. دولت‌ها

- این بخش خلاصه‌ای از گزارشات مکتوب اخذ شده از ۳۵ دولت است که در پاسخ به تذکر شفاهی ۲۲ آوریل ۲۰۰۹ ارائه شده که در آن دبیرکل از دولت‌ها خواسته بود که

اطلاعاتی راجع به پیشرفت‌شان راجع به کنوانسیون و پروتکل اختیاری را ارائه نمایند. گزارشات مکتوب از دولت‌های ذیل اخذ گردیده است آرژانتین، استرالیا، بولیوی، برزیل، کانادا، چین، کلمبیا، قبرس، جمهوری چک، دانمارک، اکوادور، مصر، استونی، فنلاند، یونان، مجارستان، جامائیکا، ژاپن، کنیا، قرقیزستان، لتوانی، مالت، مکزیک، مونته‌نگرو، زلاندنو، پرو، پرتغال، جمهوری کره، فدراسیون روسیه، اسلونی، تایلند، توگو، اوکراین، جمهوری متحده تانزانیا و امارات متحده عربی.

۴-۱-۱. پیشرفت‌ها در امر تصویب کنوانسیون

- چندین کشوری که کنوانسیون را امضا کرده‌اند گزارش داده‌اند که گام‌هایی در جهت تصویب برداشته‌اند از جمله کانادا، قبرس، دانمارک، استونی، فنلاند، یونان، جامائیکا، ژاپن، لتوانی، مالت، پرتغال و جمهوری متحده تانزانیا.

- دولت‌های ذیل پیشرفت‌های به‌عمل آمده در چارچوب قانونگذاری خود را برای تصویب کنوانسیون گزارش نمودند:

بولیوی، کلمبیا، جمهوری چک، استونی، فنلاند، قرقیزستان، مونته‌نگرو، فدراسیون روسیه، اوکراین و امارات متحده عربی.

- یک کنفرانس بین‌المللی برای ارتقای استراتژی‌های مربوط به تصویب و اجرای کنوانسیون، در دوی در نوامبر ۲۰۰۹ توسط کشور امارات متحده عربی با همکاری سازمان توانبخشی بین‌المللی، منعقد خواهد شد.

- برزیل و کنیا کنوانسیون را تصویب کردند و درحال انجام تدابیر اداری و غیره برای اجرا نمودن کنوانسیون هستند.

۲-۱-۴. هماهنگ‌سازی قوانین داخلی و رویه‌های اجرایی جهت رعایت کنوانسیون

— چند دولت متعهد گزارش‌هایی را در مورد پیشرفت‌های صورت گرفته در هماهنگ‌سازی قوانین داخلی‌شان با کنوانسیون ارائه نمودند:

(الف) استرالیا گزارش کرد که در دسامبر ۲۰۰۸ لایحه اصلاحی در مورد رفع تبعیض نسبت به افراد دارای معلولیت را و لوایح اصلاحی دیگر در مورد سایر قوانین حقوق بشری به منظور اجرا نمودن توصیه‌ها در حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت و تضمین مشارکت برابر و کامل آنها در زندگی جمعی، تقدیم پارلمان نموده است.

(ب) چین مجموعه‌ای از قوانین و مقررات خود از جمله قانون مربوط به حمایت از افراد معلول را به منظور هم‌راستا نمودن قوانین داخلی‌اش با کنوانسیون از جمله استانداردهای مربوط به طراحی‌ها در قابل دسترسی نمودن محیط‌های زندگی تدوین کرد.

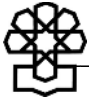
(ج) اکوادور فصلی را در قانون اساسی‌اش به افراد دارای ناتوانی اختصاص داد.

(د) مصر قوانین و تصمیم‌های وزارتی^۱ را در راستای کنوانسیون با توجه به (اصول) حقوق برابر، عدم تبعیض و فرصت‌های مساوی برای افراد و کودکان دارای ناتوانی، توانبخشی جامعه - محور (مبتنی بر جامعه)، آموزش و پرورش، اشتغال، حمل‌ونقل و دسترسی به ساختمان‌ها و فضاهای دیگر روباز را اصلاح نمود.

(ه) مجارستان در حال اتخاذ نمودن تدابیر قانونی در ارتباط با زبان اشاره مجارستانی، حیوانات راهنمای کمکی و سازوکارهای اجرایی و نظارتی ملی می‌باشد.

(و) جامائیکا یک کمیته بین وزارتی^۲ ایجاد کرد تا قوانین و خط‌مشی‌های موجود در خصوص افراد ناتوان از مسئله اشتغال، آموزش و پرورش و سلامت تا مددکاری

1. Ministerial Decisions
2. Inter - Ministerial

اجتماعی را مورد بازبینی قرار دهند. تغییرات قانونی دیگر شامل تجدیدنظر در مورد کدها و استانداردهای ساختمانی ملی و اصلاح قوانین مربوط برای اجازه دادن به افراد دارای اختلال شنوایی برای رانندگی کردن می‌باشد.

(ز) مکزیک در حال حاضر پیشنهادهای را برای هماهنگ نمودن قوانین داخلی با کنوانسیون را مورد بررسی قرار می‌دهد.

(ح) زلاندنو یک بررسی جامع در قوانین داخلی، خط‌مشی‌ها و رویه‌های عملی‌اش به منظور ایفای کامل تعهداتش براساس کنوانسیون، انجام داد.

(ط) جمهوری کره گزارش داد که اقداماتی را در مورد تبعیض به خاطر ناتوانی و حمایت از حقوق افراد دارای ناتوانی و آموزش و پرورش ویژه افراد دارای ناتوانی را به مرحله اجرا در آورده است. به علاوه آن کشور قانون رفاه افراد معلول را تصویب کرد و دستور داد قانون مربوط به ارتقای آسایش افراد دارای ناتوانی، افراد مسن و زنان باردار، اجرایی شود.

(ی) در اسلونی تلاش‌ها برای اجرایی کردن کنوانسیون در اصلاحات قوانین ملی برای تضمین دسترسی افراد معلول، به محیط‌های مسقف، حمل‌ونقل، اطلاعات و ارتباطات انعکاس پیدا کرده است.

(ک) تایلند قوانین و خط‌مشی‌هایی در رابطه با برابر سازی فرصت‌ها برای افراد دارای ناتوانی را در مقام رعایت کنوانسیون تصویب نمود.

۳-۱-۴. سازوکارهای ملی اجرایی و نظارتی

— چندین کشور متعهد گزارش‌هایی را در مورد توسعه و یا تقویت چارچوب‌های ملی برای ارتقا، حمایت و نظارت بر کنوانسیون، ارائه نموده‌اند.

الف) استرالیا در حال توسعه دادن سازوکاری برای گنجاندن اصول کنوانسیون در خط‌مشی‌ها و برنامه‌هایش، از طریق یک فرآیند مشورتی چند ذینفعی^۱ و استراتژی‌های ملی‌اش است.

ب) چین در حال توسعه یک نظام نظارتی در مورد وضعیت افراد دارای ناتوانی، متعاقب دومین بررسی نمونه‌ای از افراد دارای ناتوانی انجام شده در ۲۰۰۶، به‌منظور بنیاد نهادن یک پایه و اساس علمی برای توسعه خط‌مشی‌ها و برنامه‌هایش است.

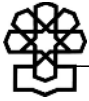
ج) کلمبیا چارچوبی را برای برنامه‌ریزی درباره خط‌مشی‌های معلولیت برای دوره ۲۰۰۷ - ۲۰۱۰ به‌عنوان استراتژی‌اش برای اجرای خط‌مشی‌های عمومی جهت بهبود شرایط زندگی افراد معلول ایجاد کرد.

د) مکزیک برنامه توسعه ملی‌اش در طول سال‌های ۲۰۰۹ - ۲۰۱۰ برای افراد معلول را تصویب کرد که استراتژی‌هایی را برای تغییرات رفتاری جهت یک جامعه فراگیر و بهبود یافته برای دسترسی را دربر می‌گیرد.

ه) مونته‌نگرو استراتژی‌اش را برای پیوند و همگرایی افراد معلول در طی سال‌های ۲۰۰۸ - ۲۰۱۶ و توسعه آن از طریق تشریک مساعی با انجمن‌های ملی افراد معلول و سازمان‌های توسعه منطقه‌ای تصویب کرد.

ز) زلاندنو اولین بازنگری‌ها در مورد استراتژی مربوط به افراد معلول را انجام داد که به‌وسیله دفتر مربوط به امور معلولیت تحت نظر وزیر امور معلولیت اجرا شد و چارچوب ملی نظارت را نیز تا اواخر سال ۲۰۰۹ نهایی خواهد کرد.

ح) پرو اخیراً یک کمیسیون دائمی بین‌سازمانی، برای کنوانسیون و اجرای آن، ایجاد نمود.

ط) در اسلوانی دولت جهت ایجاد یک سازوکار نظارتی بر کنوانسیون شورای افراد معلول را با مشارکت متخصصان و سازمان‌های افراد دارای معلولیت ایجاد کرد. ی) در تایلند دفتر توانمندسازی افراد دارای ناتوانی، اجرای استراتژی چهارساله‌اش را برای ارتقا دادن حقوق بشر افراد دارای معلولیت و اجرای کنوانسیون در سراسر کشور، آغاز نمود.

ک) در توگو، مدیریت افراد دارای معلولیت استراتژی‌های ملی را برای پیوند اجتماعی افراد معلول و اجرای قوانین جدیدش را توسعه داد.

۴-۱-۴. سایر تدابیر سیاستی بر اجرای کنوانسیون

- چندین دولت دیگر نیز درخصوص تدابیر سیاستی برای اجرای کنوانسیون در عرصه‌هایی چون مناسب‌سازی، توانبخشی مبتنی‌بر جامعه، مسائل بخشی و خط‌مشی‌های جدید دیگر ابتکاری گزارش‌هایی ارائه می‌کند کشورهای ذیل پیشرفت‌هایی در حوزه دسترسی را گزارش کردند:

الف) آرژانتین در سطح وسیعی متن کنوانسیون و مطالب مربوط را از طریق اینترنت و رسانه‌های دیگر انتشار داد.

ب) دولت استرالیا استانداردهای مناسب‌سازی را تدوین کرد که تقدیم پارلمان‌شان شده است.

ج) چین دسترسی افراد دارای ناتوانی را به حمایت قانونی افزایش داد و در حال ایجاد ۱۰۰ شهر نمونه عاری از مانع در سراسر کشور می‌باشد.

د) در جمهوری چک فرمان لازم‌الاجرا شد که از قابل دسترس بودن وبسایت‌های دستگاه‌های عمومی اطمینان حاصل شود.

هـ) یونان اجرای استانداردهای مناسب‌سازی مربوط به مؤسسات بخش عمومی را مورد بررسی قرار داد و برنامه دوساله مناسب‌سازی با هدف رعایت کامل در سطح شهرداری‌ها را آغاز نمود.

و) مکزیك استانداردهای معماری الزام‌آوری را برای مناسب‌سازی ساختمان‌های ادارات و دستگاه‌های عمومی از جمله نظام سلامت ملی به اجرا درآورد.

ز) پرتغال متن کنوانسیون را در فرمت‌های قابل دسترس منتشر کرد و کارکنان دستگاه‌های عمومی را برای اجرای کنوانسیون آموزش داد.

ح) اسلونی تدابیری را برای ارتقای آگاهی از کنوانسیون، مناسب‌سازی، تضمین کردن حق رأی و تشخیص روش‌های زندگی مستقل برای مراقبت نهادمند از افراد معلول، اتخاذ نمود.

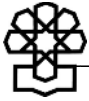
ی) اوکراین استانداردهای الزام‌آور و سازوکار نظارتی را برای حصول اطمینان از دسترسی به محیط فیزیکی و تکنولوژی‌های ارتباطی ایجاد کرد.

- در رابطه با توانبخشی اجتماع محور:

الف) چین تدابیری را برای تقویت کردن خدمات توانبخشی از جمله توانبخشی اجتماع محور و خدمات مراقبت در خانه، اتخاذ نمود.

ب) مصر توانبخشی اجتماع‌محور را به‌عنوان رویکرد استراتژیک فراگیر برای همگرایی افراد معلول در جامعه تصویب کرد.

ج) تایلند اولین کنگره توانبخشی اجتماع‌محور آسیا - اقیانوسیه با موضوع «توسعه فراگیر اجتماع‌محور افراد معلول و خانواده‌هایشان» را میزبانی کرد که نقش توانبخشی اجتماع‌محور را به‌عنوان سازوکاری برای اجرای کنوانسیون تعریف کردند.

د) اوکراین یک برنامه توانبخشی را تصویب کرد که باید رایگان یا قابل دسترس با شرایط مطلوب برای افراد معلول باشد.

- با رعایت مسائل بخشی:

الف) جامائیکا خط‌مشی ملی تازه تدوینش را در مورد آموزش و پرورش استثنایی قبل از اجرای کنوانسیون مورد بازنگری قرار داد.

ب) مالت تدابیری را در مورد آموزش و پرورش، اشتغال و خدمات اجتماعی، اتخاذ نمود و پژوهشی را در مورد ناتوانی بر پایه اطلاعات و داده‌های به‌دست آمده از سرشماری انجام داد.

ج) مونته‌نگرو مقرراتی را تصویب کرد که چارچوب‌های ملی برای توانبخشی حرفه‌ای و اشتغال افراد معلول ایجاد می‌کند.

د) فدراسیون روسیه تدابیر مربوط به حمایت اجتماعی از افراد معلول را تقویت کرد و تمهیداتی را برای ارتقای شغلی آنها فراهم کرد تا وابستگی‌شان به مزایای بیکاری کاهش یابد.

- خط‌مشی‌های ابتکاری دیگر عبارتند از:

الف) بولیوی قانون جدیدی را تصویب کرد که طی آن صندوق همبستگی و برابری ملی را برای حمایت از افراد دارای ناتوانی از خزانه عمومی ایجاد کرد.

ب) «دفتر امور معلولین» اکوادور استراتژی‌های در ارتباط با بنگاه‌های عمومی و خصوصی برای ارتقا دادن حقوق افراد دارای معلولیت را تصویب کرد و کمک‌های فنی به کمیسیون‌های استانی فراهم کرد.

ج) امارات متحده عربی یک نشریه دوره‌ای به نام «دنیای من» منتشر کرد تا افکار

عمومی را نسبت به حقوق افراد معلول حساس کند و راهنمایی، برای قانونگذاری و برنامه‌ریزی جهت محیطی مناسب برای افراد دارای ناتوانی در ساختمان‌های عمومی، مؤسسات و نهادهای ارائه‌کننده تسهیلات، باشد.

۲-۴. سازمان ملل متحد

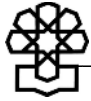
- سازمان ملل متحد در همه سطوح برای ارتقای سازوکارهای مربوط به اجرای کنوانسیون تلاش کرده است. در دوازدهمین اجلاسیه‌اش در سپتامبر سال ۲۰۰۶، رئیس هیئت اجرایی هماهنگ‌کننده سازمان ملل متحد^۱ به صورت رسمی تشکیل گروه حامی بین‌سازمانی در مورد کنوانسیون حقوق افراد معلول را اعلام کرد.^۲

- سومین اجلاس گروه حامی بین‌سازمانی ملل متحد از ۳۰ تا ۳۱ مارس سال ۲۰۰۹ در مقر صندوق جمعیت ملل متحد (UNFPA) در نیویورک برگزار گردید.

بخش امور اقتصادی و اجتماعی ملل متحد، دفتر کمیسر عالی حقوق بشر (OHCHR) و جمعیت صندوق ملل متحد (UNFPA) ریاست اجلاسیه را به‌طور

1. Chief of Executives Board of Coordination

۲. اعضای گروه حامی بین‌سازمانی شامل: سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد (FAO)، سازمان بین‌المللی کار (ILO)، برنامه توسعه ملل متحد (UNDP)، سازمان آموزش، علمی و فرهنگی ملل متحد (UNESCO)، صندوق جمعیت ملل متحد (UNFPA)، سازمان گردشگری جهانی (WTO)، صندوق کودکان ملل متحد (UNICEF)، دفتر کمیساریای عالی حقوق پناهندگان (UNHCR)، سازمان بهداشت جهانی (WHO)، سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (UNIDO) و دبیرخانه ملل متحد به‌ویژه بخش امور اقتصادی و اجتماعی، توسعه مدیریت، دفتر کمیسر عالی حقوق بشر (OHCHR) و بخش اطلاعات عمومی بخش عملیات حفظ صلح، برنامه اسکان ملل متحد (UN-habitat) و کمیسیون‌های منطقه‌ای ملل متحد: کمیسیون اقتصادی برای آفریقا (ECA)، کمیسیون اقتصادی برای اروپا (ECE)، کمیسیون اقتصادی برای آمریکای لاتین و کارئیب (ECLAC)، کمیسیون اقتصادی و اجتماعی برای آسیا و اقیانوسیه (ESCAP) و کمیسیون اقتصادی و اجتماعی برای غرب آسیا (ESCWA).

مشترک به‌عهده داشتند. یکی از ابتکارات اصلی، کار روی تدوین استراتژی و برنامه عمل کنوانسیون حقوق افراد معلول است برای اینکه اجرای کنوانسیون در سراسر فعالیت‌های سازمان ملل متحد به جریان غالب تبدیل شود.

- علاوه بر این در ژوئن سال ۲۰۰۹، کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا و اقیانوسیه (ESCAP) اجلاسیه بین‌سازمانی منطقه‌ای را برای ارتقا و اجرای کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت در آسیا و اقیانوسیه، سازمان داد.

- سازمان ملل متحد همچنین به تلاش برای اجرایی نمودن کنوانسیون از طریق فعالیت‌های اخیرش درخصوص قابل دسترس‌سازی در حوزه‌های منابع انسانی، اطلاع‌رسانی و تسهیلات فیزیکی و نیز افزایش آگاهی‌ها، ایجاد ظرفیت‌ها و همکاری‌های فنی، ادامه می‌دهد.

۱-۲-۴. قابلیت دسترسی: منابع انسانی، اطلاعات و تسهیلات فیزیکی

۲-۲-۴. منابع انسانی

- دفاتر سازمان ملل متحد به ایجاد کردن تحولات و تغییرات ضروری، برای حصول اطمینان اینکه خط‌مشی‌های مربوط به منابع انسانی سازمان ملل متحد غیرتبعیض‌آمیز و فراگیرتر برای افراد معلول باشند، ادامه می‌دهند. در هفدهمین اجلاسیه‌اش هیئت اجرایی هماهنگ‌کننده سازمان ملل متحد (CEB) از شبکه منابع انسانی خواستند تا روی یک بیانیه خط‌مشی در مورد ناتوانی‌ها کار کنند. بیانیه تدوین شده برای تأیید به شبکه منابع انسانی تسلیم خواهد شد و برای تأیید به کمیته عالی مدیریت و سپس به CEB ارائه می‌شود. شبکه خاطرنشان کرد که بیانیه خط‌مشی، تغییر عمده‌ای به‌لحاظ فکری ارائه می‌کند. به این معنا که از شناسایی معلولیت افراد به‌سوی شناسایی افراد

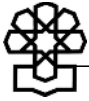
معلول به خاطر مهارت‌ها و توانایی‌شان، تغییر جهت می‌دهد.

- قواعد و مقررات مربوط به کارکنان ملل متحد که از اول ژوئیه ۲۰۰۹ لازم‌الاجرا شد و نیز دستورالعمل‌های اداری مربوطه نشانگر تلاش ملل متحد برای استفاده از ترمینولوژی دقیق‌تر مربوط به معلولیت است.

- دبیرخانه ملل متحد در حال اضافه کردن تکنولوژی‌های جدید و ویژه‌ای است تا فرآیند جذب نیرویش، آنلاین باشد و برای اعلامیه‌های مجازی الکترونیکی و درخواست‌های الکترونیکی مربوط به تقاضاهای شغلی قابل دسترس باشد. ویژگی‌های جدید حمایتی، استفاده از تکنولوژی‌های کمکی، مانند صفحه نمایش گویا و دیگر تدابیر است که نظام جذب نیرو برای کاربران نابینا و دارای اختلال بینایی به صورت آنلاین قابل دسترسی می‌سازد.

- برنامه عمران و توسعه ملل متحد (UNDP) بحث و بررسی وبلاگ محوری را از ژوئن تا آگوست ۲۰۰۸ که زمینه همگرایی اجتماعی و معلولیت برای بحث در خصوص مسائل مفهومی و برنامه‌ای و نیز مدیریت منابع انسانی مطرح کرد. UNDP همچنین نوعی ابزار آموزشی را به صورت آنلاین برای حساس نمودن کارکنان خود به نیازها و حقوق افراد معلول گسترش می‌دهد. هدف از این ابزار بالا بردن آگاهی در مورد اهمیت همگرایی، توانمندسازی و استخدام کردن افراد معلول است. علاوه بر این، UNDP در حال حاضر در صدد توسعه دستورالعمل‌ها و راهنمایی‌ها برای همگرایی افراد معلول در توسعه و اجرای برنامه‌های مرتبط با معلولیت است.

- سازمان بین‌المللی کار (ILO) در حال تحکیم خط‌مشی‌هایش در مورد استخدام و اشتغال افراد معلول است که در سال ۲۰۰۵ تصویب شد و فرصت‌های شغلی خود از طریق شبکه‌های معلولان برای ایشان پست می‌کند و افراد معلول را برای درخواست

چنین فرصت‌هایی تشویق می‌کند. همچنین شورای حکام سازمان بین‌المللی کار بودجه رفاهی متعارفی را با هدف فراهم کردن تجهیزات ضروری برای کارکنان و کارآموزان تأیید کرده است تا جایی که این هزینه‌ها مانع برنامه یا اداره دیگری نیستند.

۳-۲-۴. اطلاعات

- سازمان‌های وابسته به سازمان ملل متحد در حال بهبود بخشیدن به امکان دسترسی به وبسایت‌های مربوطشان به زبان‌های مختلف بوده‌اند. برای کمک کردن به دفاتر فراهم‌کننده مطالب در همه جای سازمان ملل متحد، بخش اطلاع‌رسانی عمومی وبسایتی را برای بهبود دسترسی به وبسایت‌های سازمان ملل^۱ تدارک دیده است. ویژگی‌های سایت، تأیید اعتبار رویه‌هایی برای فراهم‌آوردندگان مطالب، طراحان و توسعه‌دهندگانشان برای قادر ساختن آنها به ارزیابی کردن در مورد قابل دسترس بودن یک وبسایت هست و نیز گوهایی برای حمایت از ایجاد سایت‌های قابل دسترسی فراهم می‌کند.

- ابتکار جهانی برای فراگیرسازی ICTs (G3ICT)^۲، یک ابتکار حمایتی از اتحادیه جهانی ملل متحد برای مخابرات و توسعه، جهت ارتقای روش‌های فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات برای افراد دارای ناتوانی و گزارش بهترین اقدامات سیاستی در میان دولت‌ها در بستر کنوانسیون حقوق افراد دارای ناتوانی تلاش می‌کنند. این ابتکارات، همچنین تبادل نظرها و گردهمایی‌های منطقه‌ای و جهانی، انتشار اطلاعات و ابزارهای پژوهشی، روابط رسانه‌ای و مرکز منابع رسانه‌های وب‌محور را دربر می‌گیرد. G3ICT در همکاری با سازمان بین‌المللی مردم معلول، قابل دسترسی‌سازی دیجیتالی و شاخص‌های فراگیری را تدابیر می‌کنند و الزاماتی را که کشورها که برای قابل

1. <http://www.un.org/webaccessibility>

2. <http://www.g3ict.com>

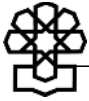

دسترسی ICT در راستای کنوانسیون مواجه هستند، تعیین می‌کند.

۴-۲-۴. تسهیلات فیزیکی

- مجامع وابسته به سازمان ملل متحد تلاش می‌کنند تا از نظر استانداردها و مقررات مربوط به قابل دسترس بودن از کشورهای میزبان مربوط به خود تبعیت کنند. در سطوح منطقه‌ای و کشوری برخی دفاتر بازرسی و رسیدگی‌ها، از نظر قابل دسترس بودن تسهیلات آنها تلاش‌هایی را انجام داده‌اند.

سازمان ملل متحد در بازسازی مقرهای فعلی‌اش، خود را با استانداردها و مقررات فدرالی ایالات متحده آمریکا درخصوص قابل دسترس‌سازی و همچنین کدهای ساخت‌وساز شهر نیویورک منطبق می‌کند، مسئولیت تضمین امر قابل دسترس‌سازی مقرها به‌عهده بخش مدیریت است. تیم بازسازی مقرر اصلی سازمان ملل متحد جهت قابل دسترس‌سازی کامل تسهیلات این مقر درحال کار کردن هستند. بخش امور اقتصادی و اجتماعی در ارتباط تنگاتنگ با اداره بازسازی مقرر اصلی سازمان ملل هستند تا اطمینان حاصل کنند که هر ساختمان مسقف و غیرمسقف از جمله ضلع شمالی ساختمان کنفرانس موقتی که برای انجام اموری که در ساختمان فعلی کنفرانس انجام می‌شود از اواخر سال ۲۰۰۹ تا سال ۲۰۱۱ مورد استفاده قرار خواهد گرفت نیز قابل دسترس باشند. درواقع همه مکان‌های در اختیار هیئت‌ها، مهمان‌ها و کارمندان دفتری قابل دسترسی خواهد بود و در همه ابعاد نوسازی‌ها و بازسازی‌ها مطابق با مجموعه استانداردهای مقرر شده به موجب قانون افراد معلول و کدهای ساخت‌وساز شهر میزبان خواهد بود. اداره بازسازی مقرر اصلی سازمان ملل و بخش امور اقتصادی و اجتماعی مشاوره‌هایی را با کارشناسان و متخصصان امر

طراحی جامع به‌منظور حصول اطمینان از قابلیت دسترسی ساختمان‌های ملل متحد ترتیب داده‌اند.

- ملل متحد تدابیری اتخاذ کرد تا نیازهای بالقوه دیگر افراد دارای ناتوانی حاضرشونده در جلسات در مقرها مورد توجه قرار گیرد. درحال حاضر دستگاه‌های تقویت‌کننده شنیداری مکانیکی مورد استفاده به‌وسیله افراد دارای اختلال شنوایی، برای جلسات قابل دسترس هستند و طرح‌های در دست انجام هست تا تجهیزات کمکی شنیداری نصب شود، مطالب با چاپ درشت به‌صورت خط بریل و ضبط صوت‌های شنیداری برای افراد دارای ناتوانی فراهم می‌شود.

۴-۲-۵. افزایش آگاهی

- بخش امور اقتصادی و اجتماعی ملل متحد در ۳ دسامبر ۲۰۰۸ به مناسبت روز بین‌المللی افراد دارای معلولیت با عنوان^۱ «کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت: کرامت و عدالت برای همه ما» یکسری مراسم با همکاری دفاتر دیگر در مقرهای سازمان ملل متحد اجرا کرد.^۲ مؤسسه آموزش و پژوهش ملل متحد و بخش امور اقتصادی و اجتماعی، سمینار اجرای دستور قابل دسترسی‌سازی دیجیتالی کنوانسیون حقوق افراد دارای ناتوانی، چالش‌ها و فرصت‌ها برای دولت‌های امضاکننده کنوانسیون را سازماندهی کرد.

- در ماه می سال ۲۰۰۹، بخش امور اقتصادی و اجتماعی یک جلسه راهبردی در مورد نقش نمایندگان پارلمان‌ها در پرداختن به حقوق افراد دارای معلولیت تشکیل داد، که به‌وسیله نهاد نمایندگان پارلمان‌ها برای اقدام جهانی سازماندهی شد. شرکت‌کنندگان دیگر، نمایندگانی از پارلمان‌های نیجریه، پاکستان، سیرالئون و سوئد

1. T- Coil Loops

2. See <http://www.org.xdisahitlies/default.aspx?id=109>.

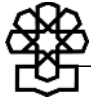

را دربر می‌گرفت که مسائل مربوط به اجرای کنوانسیون از طریق قوانین داخلی و راهبردهای ملی را مورد بحث قرار دادند.

- دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر یک مطالعه موضوعی با تمرکز روی تدابیر قانونی کلیدی برای تصویب و اجرای کنوانسیون حقوق افراد دارای ناتوانی را آماده کرد که به شورای حقوق بشر در دهمین جلسه‌اش در مارس ۲۰۰۹ تسلیم شد. مراسم جشن شصتمین سالگرد اعلامیه جهانی حقوق بشر به افزایش آگاهی‌های مربوط به نیاز فوری برای پرداختن به حقوق افراد معلول، کمک بسزایی کرد.

- بخش امور اقتصادی و اجتماعی و بخش اطلاع‌رسانی عمومی در تشریک مساعی تنگاتنگ با سازمان‌های افراد دارای معلولیت، مباحثی را به‌منظور توسعه آگاهی درخصوص معلولیت به‌صورت آنلاین و واحدهای آموزشی هوشمند برای سرویس‌های مدرسه ملل متحد مجهز به اینترنت و پروژه آموزشی برای معلمان و دانش‌آموزان به‌صورت آنلاین را در سطح جهان توسعه دهد. واحد مذکور همچنین برای بالا بردن عزت نفس کودکان دارای معلولیت کمک خواهد کرد. این دو بخش همچنین درحال تشریک مساعی کردن برای تولید داستان برای تلویزیون ملل درباره تأثیر کنوانسیون و تلاش‌های افراد دارای ناتوانی در قرن بیست‌ویکم در ملل متحد در قالب سریال‌هایی هستند.

- در ۸ ماه می سال ۲۰۰۹ مرکز اطلاع‌رسانی ملل متحد در وین یکسری تلاش‌هایی را با همکاری سازمان‌های افراد دارای ناتوانی به مناسبت اولین سالگرد الزام‌آور شدن کنوانسیون سازمان داد. تلاش‌های مذکور دربرگیرنده بحث‌هایی بود با گروهی از افراد دارای آسیب‌های مغزی، خانواده‌هایشان و مراقبت‌کنندگانشان، همچنین کارکنان

ملل متحد و نمایندگان سازمان‌های غیردولتی.

- کنفرانس بین‌المللی آموزش فراگیر توسط سازمان علمی، آموزشی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو) در نوامبر ۲۰۰۸ در ژنو به آموزش فراگیر اختصاص یافت. بیش از ۱۵۰۰ شرکت‌کننده از ۱۵۳ کشور عضو از جمله ۱۵۰ وزیر آموزش و پرورش، ۲۰ سازمان بین دولتی و ۲۵ سازمان غیردولتی و سازمان‌های دیگر به‌منظور ارتقای آموزش فراگیر و تشویق به اجرای کنوانسیون در کنفرانس مشارکت نمودند. یونسکو همچنین یک برنامه آموزشی به‌صورت DVD تحت عنوان جهان فراگیر: تضمین آموزش و پرورش برای همه از طریق کنوانسیون ناتوانی ملل متحد، تهیه کرد که در آن تصاویری از فنلاند، کنیا و ترکیه برای پرداختن به وضعیت کودکان دارای ناتوانی در سراسر جهان استفاده کرد.

- صندوق کودکان ملل متحد (یونیسف) در چندین کشور در مورد افزایش آگاهی‌ها راجع به کنوانسیون حمایت کرد و ویرایشی کودک پسند از کنوانسیون با عنوان «راجع به توانایی: شرح کنوانسیون درباره حقوق افراد دارای معلولیت»، تهیه کرد که در چندین کشور از جمله ازبکستان، بوركینافاسو و فدراسیون روسیه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

- سازمان بین‌المللی کار یک مستند ویدئویی با عنوان «از حق تا واقعیت» راجع به اتحادیه‌های کارگری در سراسر جهان تهیه کرد که کار شایسته برای افراد دارای ناتوانی را تعقیب می‌کند. مرکز تورین سازمان بین‌المللی کار یک برنامه آموزشی راجع به بازارهای کار و ناتوانی تهیه نموده است و اخیراً زمینه‌های آموزشی را ایجاد کرد و برنامه‌های آموزشی در مورد برابری افراد ناتوان، همچنین یک دوره آموزشی به‌صورت آنلاین در مورد «ناتوانی و حقوق» را برگزار کرده است.

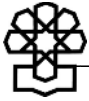
- برای افزایش آگاهی در مورد کنوانسیون، صندوق جمعیت ملل متحد (UNFPA) دو منبع کمکی درخصوص «زناشویی و بازیابی سلامت افراد دارای ناتوانی» و مسائل در دست اقدام صندوق جمعیت ملل متحد: مسائل روانی، زناشویی و بازیابی سلامت، را منتشر کرد.

در هائیتی، صندوق جمعیت ملل متحد از تلاش‌ها برای پیشرفت حقوق افراد دارای ناتوانی از جمله سازمان دادن یک گردهمایی ملی به‌عنوان اولین گام در شکل دادن به یک خط‌مشی ملی برای همگرایی افراد دارای ناتوانی در جامعه، حمایت کرد. صندوق همچنین کنوانسیون را به Creole ترجمه کرد.

۶-۲-۴. ظرفیت‌سازی^۱

- صندوق داوطلبانه ملل متحد در مورد معلولیت که به‌وسیله بخش امور اقتصادی و اجتماعی اداره می‌شود، پشتیبانی‌هایی را برای فعالیت‌های ابداعی و امدادی برای اجرای کنوانسیون، با تأکید ویژه بر کشورهای کمتر توسعه‌یافته و فعالیت‌هایی که ابعاد جهانی دارد، ارائه می‌کند. اخیراً صندوقی برای حمایت از پروژه‌هایی که موجب افزایش آگاهی‌ها و تقویت حمایت از سازمان‌های مربوط معلول با هدف ارتقای تفاهم بیشتر و اجرای کنوانسیون در چندین کشور آفریقایی چون بوركینافاسو، نیجر، مالی، سیرالئون و توگو و نیز اتیوپی و سومالی، مورد استفاده قرار گرفته است. در اتیوپی این صندوق کمک‌هایی را برای ارتقای همگرایی اجتماعی افراد دارای ناتوانی‌های ذهنی^۲ و خانوادهايشان با استفاده از کنوانسیون به‌عنوان سندی برای تهیه کردن خط‌مشی‌ها و رویه‌های فراگیر فراهم نمود. در سومالی بودجه‌هایی برای افزایش

1. Capacity - building
2. Persons with Intellectual Disabilities

آگاهی‌های مربوط به حقوق افراد معلول از طریق تبلیغات رسانه‌ای و کارگاه‌های آموزشی برای همه افراد ذینفع ارائه شد.

این صندوق در کرانه غربی برای توسعه برنامه‌های آموزشی برای هدایت و مربی‌گری زنان معلول کمک‌های لازم را اختصاص داد. در سریلانکا بودجه‌هایی برای توسعه یک شبکه ملی از سازمان‌ها و فعالان مردمی برای ارتقا دادن حقوق افراد معلول ارائه شد.

- بخش امور اقتصادی و اجتماعی ملل متحد و صندوق جمعیت ملل متحد در تشریح مساعی با مرکز زنان ولزلی^۱ کتابی را با عنوان «حقوق معلولیت، جنسیت و توسعه، منبعی برای عمل» منتشر نمود. این اثر مبنای یک برنامه آموزشی توسعه‌ای برای بخش امور اقتصادی و اجتماعی است. واحد پیشرفت زنان بخش امور اقتصادی و اجتماعی و دفتر ملل متحد در امور جرائم و مواد مخدر (UNODC) با هم یک اجلاس گروه کارشناسی در مورد خشونت علیه زنان در ماه می سال ۲۰۰۸ سازمان دادند، که ناتوانی را به‌عنوان یک عامل مهم دربر می‌گرفت که تجربه خشونت علیه زنان را شکل می‌دهد. این اجلاس تدابیری را برای حمایت کردن از زنان در مقابل خشونت از جمله زنان دارای ناتوانی توصیه کرد.

- اسکا^۲ همراه با دفتر منطقه‌ای کمیسر عالی حقوق بشر در ماه ژوئن سال ۲۰۰۹ در بانکوک یک اجلاس کارشناسی برای هماهنگ‌سازی قوانین ملی با کنوانسیون حقوق افراد دارای ناتوانی در آسیا و اقیانوسیه برگزار کرد.

- به‌دنبال گنجاندن موضوع افراد معلول در برنامه استراتژیک برنامه عمران ملل متحد

1. wellesley
2. ESCAP

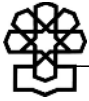

(UNDP) ۲۰۰۸-۲۰۱۱، تعدادی از دفاتر سازمان ملل در کشورهای مختلف حمایت‌های خود در این زمینه را از طریق انجام پروژه‌های معین، جاری و تقویت کرده‌اند بالغ بر ۵۰ دفتر UNDP، بیش از ۱۰۰ برنامه و پروژه که اساساً مربوط به توانمندسازی اشخاص معلول و ظرفیت‌سازی برای ایشان است را در دست انجام دارند را به تازگی به پایان رسانده‌اند. برنامه عمران ملل متحد در کرواسی هم از دولت و هم سازمان‌های مربوط به افراد دارای ناتوانی از طریق پروژه‌ای در مورد حق زندگی در جامعه: همگرایی اجتماعی افراد دارای ناتوانی حمایت کرده است. این پروژه، توسعه مراکز تخصصی، مراقبت از کودکان دارای ناتوانی‌های ذهنی، ارتقای آموزش و پرورش فراگیر، فرصت‌های اشتغال و انجام دادن فعالیت‌های مربوط به افزایش آگاهی از طریق رسانه‌های عمومی، را دربر می‌گیرد.

- برنامه استراتژیک ۲۰۰۸ - ۲۰۱۱ صندوق جمعیت ملل متحد راهنمایی‌هایی را برای کارمندان صندوق فراهم می‌کند تا تضمین کند که افراد دارای ناتوانی در طراحی، اجرا، نظارت و ارزیابی مسائل فرهنگی و برنامه‌ها و خط‌مشی‌های حساسیت‌برانگیز جنسی، مشارکت داشته باشند. در منطقه آسیا - اقیانوسیه این صندوق از ابتکارات مربوط به زنان با ناتوانی‌های موقتی یا دائمی ناشی از خشونت بر پایه جنسیت، همچنین فیستول زایمانی،^۱ پایین‌افتادگی رحم^۲ و ناتوانی‌های ناشی از حاملگی^۳ حمایت می‌کند.

- یونیسف برای ارتقای حقوق افراد معلول از طریق همکاری و تشریک مساعی با المپیک بین‌المللی استثنایی در هشت کشور همکاری کرد. خواست بین‌المللی یک ابتکار

1. Obstetric Fistula
2. Uterine Prolapse
3. Pregnancy

ورزشی چندجانبه است که کمیته پادشاهی متحده (بریتانیا) برای یونیسف آن را رهبری می‌کند.

این برنامه به وسیله دفتر کشوری یونیسف اجرا خواهد شد و تربیت بدنی فراگیر باکیفیت و فرصت‌های ورزشی به کودکان دارای ناتوانی فراهم خواهد شد.

- خدمات مین‌روبی ملل متحد بر اهمیت کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت بر کار عملیات حفظ صلح تأکید می‌کند و فعالانه با کارکنان مربوطه برای اطلاع‌رسانی و راهنمایی برنامه‌ریزی کشوری ملل متحد مشورت می‌کند. کنوانسیون یک بستر و چارچوب قانونی فراهم می‌کند تا کشورها را برای ایفای تعهدات در مورد کمک به قربانیان موضوع معاهده ممنوعیت مین‌های ضدنفر و ماده (۸) پروتکل ۵ کنوانسیون سلاح‌های متعارف خاص را کمک کند. خدمات مین‌روبی ملل متحد برای تلفیق نمودن اصول کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت با برنامه‌های اقدام به مین‌روبی و چارچوب‌های ملی برای اجرای برنامه‌های کمک به قربانیان تلاش کرده است.

- سازمان بین‌المللی کار مجموعه وسیعی از فعالیت‌ها در زمینه توسعه آگاهی، همکاری فنی، کمکی و ظرفیت‌سازی را برعهده گرفته است از جمله چندین اجلاس فرعی منطقه‌ای در مورد کار شایسته برای افراد معلول و همچنین اجلاس فرعی منطقه‌ای در مورد قانون معلولیت در آفریقای جنوبی ترتیب داده است.

- مقررات سازمان اسکان ملل متحد اشارات مهمی را در مورد افراد معلول دربرمی‌گیرد. نشریه مربوط به راهنمایی‌هایی در مورد خط‌مشی‌گذاری برای کودکان دارای ناتوانی که در محل‌های غیررسمی در کنیا اسکان دارند. جزئیات مربوط به رویکرد مرکز جامع توانبخشی را به منظور حصول اطمینان از قابل دسترس بودن و

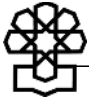
فضای کافی برای خدمات بهداشتی، آموزش و فعالیت‌های اجتماعی را بیان می‌کند.

مرکز اسکان ملل متحد درحال آزمایش کردن این رویکرد در یک پروژه مشخصی در کیرا هست که دومین مرکز اسکان غیررسمی آفریقا در نایروبی می‌باشد.

- دفتر کمیساریای عالی پناهندگان ملل متحد (UNHCR)^۱ به دفاتر خود در همه کشورها دستور داد تا در همه ابعاد کاریشان کنوانسیون را جاری و ساری نمایند. ابتکاراتی صورت گرفته است تا دانش و مهارت کارکنان UNHCR برای کار کردن با جمعیت متنوع افراد دارای معلولیت افزایش یابد. کنوانسیون (حقوق افراد معلول) در واقع کنوانسیون ۱۹۵۱ مربوط به وضعیت پناهندگان را تکمیل می‌کند و یک چارچوب حقوقی مهم و ابزار استاندارد محکم برای حمایت از پناهندگان و افراد معلول را فراهم می‌کند.

- همچنین دفتر کمیساریای عالی پناهندگان (UNHCR) برای ارتقای حمایت از افراد معلول با افزودن مقررات حمایتی ویژه از آنها در فرآیند برنامه‌ریزی‌ها گام‌هایی برداشته است. پناهندگان و در داخل کودکان خیابانی دارای ناتوانی، هم در شهر و هم مجموعه‌های اردوگاهی مورد توجه ویژه هستند چراکه با چالش‌هایی در دسترسی به آموزش و پرورش به دلایل موانع جسمی، رفتاری یا اجتماعی مواجه هستند. همچنین دفتر کمیساریای عالی پناهندگان و شرکایش درحال توسعه دادن واحدهای آموزشی برای کارکنان مربوطه برای حمایت روانی - اجتماعی از افراد مربوط هستند که به این منظور از دستورالعمل‌های کمیته ثابت بین سازمانی برای حمایت بهداشتی روانی و روانی - اجتماعی با تمرکز ویژه روی افرادی که متحمل شکنجه، خشونت و یا آزار

1. United Nations High Commissioner For Refugees

واقع شده‌اند، استفاده می‌کند.

- سازمان بهداشت جهانی (WHO) درحال تسهیل توسعه دستورالعمل‌های فنی در مورد توانبخشی اجتماع محور است تا دستورات روشنی را در این مورد ارائه دهد که چگونه ابتکارات مربوط به توسعه اجتماع محور می‌تواند برای ارتقای حقوق افراد معلول و احترام به کرامت ذاتی‌شان مطابق با کنوانسیون عمل کند.

علاوه بر این، WHO در تشریک مساعی با کالج حقوقی انجمن حقوق دانان هندی (ILS) در PUNE هندوستان، دوره دیپلم بین‌المللی حقوق بهداشت روانی و حقوق بشر ایجاد کرده‌اند، رشته مطالعاتی که قصد آن ایجاد ظرفیت برای بازیگران کلیدی در کشورهاست تا آنها را به مشارکت کردن در حمایت، اصلاح خط‌مشی‌ها و قوانین، قادر سازند.

- کمیته دائمی سازمان مالکیت معنوی جهانی (WIPO) در مورد حق تألیف و حقوق مربوطه به آن، مسئله معافیت‌هایی در مورد حق تألیف و محدودیت‌های افراد معلول را در دستور کاریش گنجانده است. WIPO برای افزایش آگاهی و بالا بردن قابل دسترس‌سازی‌ها همراه با دیگر شرکا برای تقویت هم‌افزایی میان نقش نظام مالکیت معنوی و کنوانسیون، تدابیر ویژه‌ای اندیشیده است.

۷-۲-۴. همکاری فنی

- صندوق جمعیت ملل متحد (UNFPA) حمایت‌های فنی برای گنجاندن ایده‌های مربوط به معلولیت در خط‌مشی‌های مربوط به سلامت، برنامه‌ها و چارچوب‌های توسعه ملی را فراهم می‌کند. در ضمن از مشارکت افراد معلول در فرآیندهای تصمیم‌گیری در پروژه‌هایش در کشورهای سراسر جهان دفاع می‌کنند. برای مثال، در کوبا این صندوق در توسعه یک برنامه آموزشی مربوط به بازیابی سلامت برای

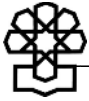

مدارس کودکان دارای معلولیت‌های ذهنی و جسمی، حمایت لازم را فراهم کرد. UNFPA در پاراگوئه، از یک شبکه ضدتبعیض حمایت کرد که گسترش تدوین قوانین بر علیه همه اشکال تبعیض را هدایت می‌کند.

- سازمان بین‌المللی کار (ILO) گنجانیدن عنصر ناتوانی در پروژه‌های مربوط به همکاری فنی‌اش در ارتباط با توسعه کارآفرینی در شرق آسیا و شرق و جنوب آفریقا، توسعه مهارت‌ها در آسیا و در فعالیتهای ILO درخصوص حل بحران‌ها و برنامه‌های بازسازی^۱ از جمله پروژه‌هایی که مستلزم برقراری ارتباط با یک گروه کاری برای خلع سلاح است، عادی‌سازی و همگرایی مجدد است تسهیل کرد. پروژه ارتقای ایجاد اشتغال و اشتغال افراد معلول از طریق قانونگذاری مؤثرتر، بررسی و اصلاح قوانین و سیاست‌های استخدامی مربوط به آموزش مرتبط با معلولیت و تأثیر اجرایی‌شان در کشورهای منتخب آسیا و آفریقای جنوبی، آسیا و اقیانوسیه را تقویت می‌کند. همچنین سازمان بین‌المللی کار یک پروژه همکاری فنی را جهت ارتقا دادن کار شایسته برای افراد معلول از طریق خدمات حمایتی بازگشت مجدد افراد معلول انجام داده است که هدف آن کمک کردن به کشورها برای ارتقا دادن حقوق افراد معلول به شکلی است که در کنوانسیون مطرح شده است.

- یونسکو کمک‌های فنی برای آموزش فراگیر در راستای کنوانسیون حقوق افراد معلول و کنوانسیون علیه تبعیض در آموزش را ارتقا می‌دهد. یونسکو تأکیدات ویژه بر تدابیر حمایتی بر حذف تبعیض دارد تا برابری فرصت‌ها برای همه در آموزش‌های پایه‌ای محقق شود. هدف از این تدابیر، ایفای تعهدات براساس میثاق یونسکو

1. <http://www.ilo/pubhc/english/employment/crisis>.

درخصوص آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در تکمیل اجرای کنوانسیون حقوق افراد معلول است.

- یونیسف به‌منظور تجدیدنظر در قوانین ملی در راستای مقررات کنوانسیون کمک‌های فنی ارائه می‌کند. سازمان مذکور به دولت چین جهت بازنگری در قانون حمایت از افراد معلول کمک کرد و برای گنجانیدن مقررات جدید درخصوص کودکان معلول مساعدت کرد. یونیسف همچنین با چندین کشور درخصوص شمول افراد معلول در اصلاحات مربوط به نظام حمایت اجتماعی کار کرده است. یونیسف در کرواسی، قرقیزستان، جمهوری مولداوی و آفریقای جنوبی درحال تقویت تلاش‌هایی است که طرح‌های حمایتی مربوط به درآمد افراد بالغ و کودک معلول و خانواده‌هایشان را شامل شود.

- بانک جهانی کمک‌های فنی خود را از طریق پروژه‌هایی که دارای عناصر مربوط به ناتوانی و مجموعه‌ای از فعالیتهای پوشش‌دهنده از جمله بهداشت، آموزش، حمایت اجتماعی، حمل‌ونقل و توسعه شهری را، دربر دارد، ارائه می‌کند. علاوه بر این بانک جهانی مواد خاصی از کنوانسیون را برای برنامه‌های آموزشی که به‌وسیله تیم توسعه و ناتوانی هدایت می‌شود، رواج داده است و میزبان رویدادهای ویژه‌ای در مورد کنوانسیون بوده است و درحال توسعه دادن جزوات آموزشی مقدماتی در مورد کنوانسیون برای مدیران پروژه‌هایش هست. در پیشنهادات در شرف ارائه به بانک جهانی جهت سرمایه‌گذاری اشاراتی به اجرای کنوانسیون شده است و در این پیشنهادات به حمایت از پروژه‌ها در کشورهایی که کنوانسیون را امضا تصویب کرده‌اند، اولویت داده شده است. همچنین برخی از کشورها تمایل خود را در اخذ وام‌هایی از بانک

جهانی انجام تعهداتی در مورد کنوانسیون بیان کرده‌اند و این امر به صورت رسمی در درخواست‌هایشان پیش‌بینی شده است.

۴-۳. سازمان‌های غیردولتی

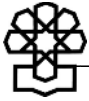
- نقش سازمان‌های غیردولتی به‌ویژه سازمان‌های مربوط به افراد معلول در اجرای موفقیت‌آمیز کنوانسیون تعیین‌کننده است مطالب ذیل خلاصه کوتاهی از تلاش‌ها برای ارتقای اجرای کنوانسیون به‌وسیله پنج سازمان عمده غیردولتی را ارائه می‌کند.

- سازمان بین‌المللی افراد معلول^۱ شبکه‌ای از سازمان‌های ملی یا مجامعی از افراد معلول است. این سازمان تصویب و اجرای کنوانسیون و پروتکل اختیاری را از طریق پنج دفتر موجود منطقه‌ای و مجامع عمومی (سازمان‌های عضو) در ۱۳۴ کشور، تشویق می‌کند.

سازمان مذکور منتشر کرد:

- (الف) یک مجموعه آموزشی خودآموز در مورد تصویب و اجرای کنوانسیون،
 (ب) یکسری چهل و چهارتایی از متن‌های آموزشی دو صفحه‌ای در مورد مواد مختلف و موضوعات مرتبط کنوانسیون،
 (ج) راهنمایی برای ساماندهی کارگاه‌های درخصوص کنوانسیون،
 همچنین سازمان به گردهمایی‌های ملی در مورد کنوانسیون در فیلیپین و هندوستان کمک کرد و کارگاه‌هایی را هم در مورد کنوانسیون و اهداف توسعه‌ای هزاره سوم در گینه و کنیا برپا نمود.

1. Disabled Peoples International

- سازمان بین‌المللی همگرایی و جذب^۱ یک فدراسیون جهانی مربوط به سازمان‌های خانواده‌محور حامی حقوق بشر افراد معلول ذهنی در سراسر جهان است که بیش از ۲۰۰ عضو فدراسیون در ۱۱۵ کشور را نمایندگی می‌کند.

سازمان بین‌المللی همگرایی و جذب یک کتابچه آموزشی با عنوان «راه فرارو» برای افزایش آگاهی راجع به اینکه چگونه کنوانسیون می‌تواند به مسائل مؤثر بر زندگی افراد دارای ناتوانی‌های ذهنی و خانواده‌هایشان بپردازد منتشر کرد.

- اتحادیه بین‌المللی^۲ معلولیت یک شبکه غیررسمی از ۸ سازمان بین‌المللی و دو سازمان منطقه‌ای است. اتحادیه در حمایت از تصویب و اجرای کنوانسیون، دو سمینار منطقه‌ای در ۲۰۰۹ راجع به کنوانسیون در چین و مصر سازماندهی کرد و سمینارهای زیادی به‌ویژه در آمریکای لاتین سازمان داد. همچنین اتحادیه چندین کتابچه راهنما و اسناد راهنما در مورد کنوانسیون برای اعضایش تدوین نمود.

- کنسرسیوم بین‌المللی توسعه و معلولیت،^۳ یک کنسرسیوم جهانی متشکل از ۲۳ سازمان از افراد معلول و سازمان‌های توسعه غیردولتی است و از ابتکاراتی که روند کلی برنامه‌های مربوط به معلولیت را در سراسر جهان توسعه دهد حمایت نموده و آن را تقویت می‌نماید. اخیراً سازمان‌های عضو این کنسرسیوم کتاب‌های راهنما و ابزارهای آموزشی در مورد کنوانسیون را در هندوستان و کنیا گسترش داده است.

کنسرسیوم یک کارگاه بین‌المللی در مورد نقش توانبخشی اجتماع‌محور را در اولین کنگره آسیایی و اقیانوسیه‌ای خود در ماه فوریه سال ۲۰۰۹ در بانکوک سازمان داد.

1. Inclusion International
 2. International Disability Alliance
 3. International Disability and Development Consortium.

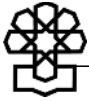
کنسرسیوم کتابچه‌های آموزشی در مورد حقوق بشر و افراد معلول را برپایه کنوانسیون به زبان‌های انگلیسی، فرانسوی، اسپانیایی، پرتغالی و مغولی^۱ منتشر کرد. همچنین کنسرسیوم از پروژه‌های موسوم به «صداهای جوان» که افراد جوان معلول در جهان را با مهارت‌های رسانه‌ای و دفاع از آنان آموزش می‌دهد حمایت می‌کند.

- توانبخشی بین‌المللی یک شبکه جهانی مشکل از متخصصان، کارشناسان و حامیان (معلولان) است که با یکدیگر برای توانمندسازی افراد دارای ناتوانی کار می‌کنند و راه‌حل‌های مناسب برای ایجاد یک جامعه همگرایی و قابل دسترس ارائه می‌نمایند.

سازمان مذکور در حال برگزاری یک مبارزه تبلیغاتی حمایتی جهانی برای افزایش آگاهی‌های مربوط به کنوانسیون و کمک به تصویب و اجرای آن است.

توانبخشی بین‌المللی به صورت وسیع رسانه‌های قابل دسترس و مواد آموزشی و حمایتی را در فرمت‌های قابل دسترس برای استفاده به وسیله سازمان‌های افراد معلول، سازمان‌های غیردولتی و دولت‌ها به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه، ایجاد کرد و گزارش و نشریاتی راجع به کنوانسیون و نیز دو شماره از مسائل مربوط به ناتوانی در مجله توانبخشی بین‌المللی را منتشر کرد.

همچنین توانبخشی بین‌المللی با مشارکت مرکز توانبخشی محلی، اولین فاز از پروژه ارتقای همگرایی اجتماعی زنان معلول روستایی را در ایالت‌های شرقی هند اجرا نمود.

پیوست

فهرست امضاکنندگان، تصویب‌کنندگان یا ملحق‌شدگان به کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت و پروتکل الحاقی آن تا بیستم اوت ۲۰۱۰.

۱۴۶ کشور امضاکننده کنوانسیون ۸۹ کشور امضاکننده پروتکل الحاقی، ۸۹ کشور

تصویب‌کننده کنوانسیون، ۵۴ کشور تصویب‌کننده پروتکل الحاقی

ردیف	اسامی کشورها	تاریخ امضای کنوانسیون	تاریخ امضای پروتکل	تاریخ تصویب کنوانسیون	تاریخ تصویب پروتکل
۱	آلبانی	۲۰۰۹/۱۲/۲۲	—	—	—
۲	آلمان	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۹/۲/۲۴	۲۰۰۹/۲/۲۴
۳	آفریقای جنوبی	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۱۱/۳۰	۲۰۰۷/۱۱/۳۰
۴	آرژانتین	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۸/۹/۲	۲۰۰۸/۹/۲
۵	آنتیگوآ و باربودا	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—
۶	الجزایر	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۹/۴/۱۲	—
۷	آندرا	۲۰۰۷/۴/۲۷	۲۰۰۷/۴/۲۷	—	—
۸	آذربایجان	۲۰۰۸/۱/۹	۲۰۰۸/۱/۹	۲۰۰۹/۱/۲۸	۲۰۰۹/۱/۲۸
۹	ارمنستان	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—
۱۰	استرالیا	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	۲۰۰۹/۸/۲۱	۲۰۰۸/۷/۱۷
۱۱	اتریش	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۸/۹/۲۶	۲۰۰۸/۹/۲۶
۱۲	اکوادور	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۸/۴/۳	۲۰۰۸/۴/۳
۱۳	السالوادور	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۱۲/۱۴	۲۰۰۷/۱۲/۱۴
۱۴	اروگوئه	۲۰۰۷/۴/۳	—	۲۰۰۹/۲/۱۱	—
۱۵	اوکراین	۲۰۰۸/۹/۲۴	۲۰۰۸/۹/۲۴	۲۰۱۰/۲/۴	۲۰۱۰/۲/۴
۱۶	امارات متحده عربی	۲۰۰۸/۲/۸	۲۰۰۸/۲/۱۲	۲۰۱۰/۳/۱۹	—
۱۷	ایالات متحده آمریکا	۲۰۰۸/۷/۳۰	—	—	—

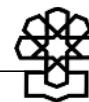
ردیف	اسامی کشورها	تاریخ امضای کنوانسیون	تاریخ امضای پروتکل	تاریخ تصویب کنوانسیون	تاریخ تصویب پروتکل
۱۸	ازبکستان	۲۰۰۹/۲/۲۷	—	—	—
۱۹	استونی	۲۰۰۷/۹/۲۵	—	—	—
۲۰	اتیوپی	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	۲۰۱۰/۷/۷	—
۲۱	اسپانیا	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۱۲/۳	۲۰۰۸/۱۲/۳
۲۲	اتحادیه اروپا	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—	—
۲۳	اردن	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۸/۳/۳۱	—
۲۴	ایسلند	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—
۲۵	ایرلند	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—	—
۲۶	ایران	—	—	۲۰۰۹/۱۰/۲۳	—
۲۷	ایتالیا	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۹/۵/۱۵	۲۰۰۹/۵/۱۵
۲۸	اندونزی	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—	—
۲۹	اسلواکی	۲۰۰۷/۹/۲۶	۲۰۰۷/۹/۲۶	۲۰۱۰/۵/۲۶	۲۰۱۰/۵/۲۶
۳۰	اسلونی	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۸/۴/۲۴	۲۰۰۸/۴/۲۴
۳۱	اوگاندا	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۸/۹/۲۵	۲۰۰۸/۹/۲۵
۳۲	اسرائیل	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—	—
۳۳	بحرین	۲۰۰۷/۶/۲۵	—	—	—
۳۴	بنگلادش	۲۰۰۷/۵/۹	—	۲۰۰۷/۱۱/۳۰	۲۰۰۸/۵/۲
۳۵	بلژیک	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۹/۷/۲	۲۰۰۹/۷/۲
۳۶	باربادس	۲۰۰۷/۷/۱۹	—	—	—
۳۷	بنین	۲۰۰۸/۲/۸	۲۰۰۸/۲/۸	—	—
۳۸	بولیوی	۲۰۰۷/۸/۳۱	۲۰۰۷/۸/۳۱	۲۰۰۹/۱۱/۱۶	۲۰۰۹/۱۱/۱۶
۳۹	بوسنی و هرزگوین	۲۰۰۹/۷/۲۹	۲۰۰۹/۷/۲۹	۲۰۱۰/۳/۱۲	۲۰۱۰/۳/۱۲
۴۰	برزیل	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—
۴۱	برنئی دارالسلام	۲۰۰۷/۱۲/۱۸	—	—	—

ردیف	اسامی کشورها	تاریخ امضای کنوانسیون	تاریخ امضای پروتکل	تاریخ تصویب کنوانسیون	تاریخ تصویب پروتکل
۴۲	بلغارستان	۲۰۰۷/۹/۲۷	۲۰۰۸/۱۲/۱۸	—	—
۴۳	بورکینافاسو	۲۰۰۷/۵/۲۳	۲۰۰۷/۵/۲۳	۲۰۰۹/۷/۲۳	۲۰۰۹/۷/۲۳
۴۴	بورندی	۲۰۰۷/۴/۲۶	۲۰۰۷/۴/۲۶	—	—
۴۵	بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۹/۲/۲۶	۲۰۰۹/۸/۷	۲۰۰۹/۸/۷
۴۶	پرو	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۸/۱/۳۰	۲۰۰۸/۱/۳۰
۴۷	پاناما	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۸/۷	۲۰۰۷/۸/۷
۴۸	پاراگوئه	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۸/۹/۳	۲۰۰۸/۹/۳
۴۹	پرتغال	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۹/۹/۲۳	۲۰۰۹/۹/۲۳
۵۰	پاکستان	۲۰۰۸/۹/۲۵	—	—	—
۵۱	تایلند	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	۲۰۰۸/۷/۲۹	—
۵۲	توگو	۲۰۰۸/۹/۲۳	۲۰۰۸/۹/۲۳	—	—
۵۳	تونگا	۲۰۰۷/۱۱/۱۵	—	—	—
۵۴	ترینیداد و توباگو	۲۰۰۷/۹/۲۷	—	—	—
۵۵	تونس	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۸/۴/۲	۲۰۰۸/۴/۲
۵۶	ترکیه	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۹/۹/۲۸	۲۰۰۹/۹/۲۸	—
۵۷	ترکمنستان	—	—	۲۰۰۸/۹/۴	—
۵۸	جامائیکا	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	—
۵۹	جمهوری چک	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۹/۹/۲۸	—
۶۰	جزایر کوک	—	—	۲۰۰۹/۵/۸	۲۰۰۹/۵/۸
۶۱	جمهوری کره	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	۲۰۰۸/۱۲/۱۱	—
۶۲	چین	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	۲۰۰۸/۸/۱	—
۶۳	جمهوری مولداوی	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—	—
۶۴	جمهوری عربی سوریه	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	۲۰۰۹/۷/۱۰	۲۰۰۹/۷/۱۰

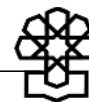
ردیف	اسامی کشورها	تاریخ امضای کنوانسیون	تاریخ امضای پروتکل	تاریخ تصویب کنوانسیون	تاریخ تصویب پروتکل
۸۷	شیلی	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۸/۷/۲۹	۲۰۰۸/۷/۲۹
۸۸	صربستان	۲۰۰۷/۱۲/۱۷	۲۰۰۷/۱۲/۱۷	۲۰۰۹/۷/۱۳	۲۰۰۹/۷/۱۳
۸۹	عربستان سعودی	—	—	۲۰۰۸/۶/۲۴	۲۰۰۸/۶/۲۴
۹۰	عمان	۲۰۰۸/۳/۱۷	—	—	—
۹۱	غنا	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—
۹۲	فرانسه	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۸/۹/۲۳	۲۰۱۰/۲/۱۸	۲۰۱۰/۲/۱۸
۹۳	فنلاند	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—
۹۴	فیجی	۲۰۱۰/۶/۲	۲۰۱۰/۶/۲	—	—
۹۵	فیلیپین	۲۰۰۷/۹/۲۵	—	—	—
۹۶	قبرس	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—
۹۷	قطر	۲۰۰۷/۷/۹	۲۰۰۷/۷/۹	۲۰۰۸/۵/۱۳	—
۹۸	کانادا	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	۲۰۱۰/۳/۱۱	—
۹۹	کامرون	۲۰۰۸/۱۰/۱	۲۰۰۸/۱۰/۱	—	—
۱۰۰	کامبوج	۲۰۰۷/۱۰/۱	۲۰۰۷/۱۰/۱	—	—
۱۰۱	کلمبیا	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—	—
۱۰۲	کومور	۲۰۰۷/۷/۲۶	—	—	—
۱۰۳	کنگو	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—
۱۰۴	کپورد	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—	—
۱۰۵	کاستاریکا	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۸/۱۰/۱	۲۰۰۸/۱۰/۱
۱۰۶	کرواسی	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۸/۱۵	۲۰۰۷/۸/۱۵
۱۰۷	کوبا	۲۰۰۷/۴/۲۶	—	۲۰۰۷/۹/۱۶	—
۱۰۸	کت دوار	۲۰۰۷/۶/۷	۲۰۰۷/۶/۷	—	—
۱۰۹	گابن	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۹/۲۵	۲۰۰۷/۱۰/۱	—
۱۱۰	گرجستان	۲۰۰۹/۷/۱۰	۲۰۰۹/۷/۱۰	—	—

ردیف	اسامی کشورها	تاریخ امضای کنوانسیون	تاریخ امضای پروتکل	تاریخ تصویب کنوانسیون	تاریخ تصویب پروتکل
۶۵	جماهير عربی لیبی	۲۰۰۸/۵/۱	—	—	—
۶۶	جزایر سلیمان	۲۰۰۸/۹/۲۳	۲۰۰۹/۹/۲۴	—	—
۶۷	جمهوری متحده تانزانیا	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۸/۹/۲۹	۲۰۰۹/۱۱/۱۰	۲۰۰۹/۱۱/۱۰
۶۸	جمهوری دومینکین	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۹/۸/۱۸	۲۰۰۹/۸/۱۸
۶۹	دومینیکا	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—	—
۷۰	جمهوری آفریقای مرکزی	۲۰۰۷/۵/۹	۲۰۰۷/۵/۹	—	—
۷۱	دانمارک	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	۲۰۰۹/۷/۲۴	—
۷۲	رومانی	۲۰۰۷/۹/۲۶	۲۰۰۸/۹/۲۵	—	—
۷۳	روآندا	—	—	۲۰۰۸/۱۲/۱۵	۲۰۰۸/۱۲/۱۵
۷۴	روسیه	۲۰۰۸/۹/۲۴	—	—	—
۷۵	زامبیا	۲۰۰۸/۵/۹	۲۰۰۸/۹/۲۹	۲۰۱۰/۲/۱	—
۷۶	زلاندنو	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	۲۰۰۸/۹/۲۵	—
۷۷	ژاپن	۲۰۰۷/۹/۲۸	—	—	—
۷۸	سان مارینو	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۸/۲/۲۲	۲۰۰۸/۲/۲۲
۷۹	سنگال	۲۰۰۷/۴/۲۵	۲۰۰۷/۴/۲۵	—	—
۸۰	سیشل	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۹/۱۰/۲	—
۸۱	سیرالئون	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—
۸۲	سريلانکا	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—	—
۸۳	سودان	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	۲۰۰۹/۴/۲۴	۲۰۰۹/۴/۲۴
۸۴	سورینام	۲۰۰۷/۳/۳۰	—	—	—
۸۵	سوازیلند	۲۰۰۷/۹/۲۵	۲۰۰۷/۹/۲۵	—	—
۸۶	سوئد	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۸/۱۲/۱۵	۲۰۰۸/۱۲/۱۵

تاریخ تصویب پروتکل	تاریخ تصویب کنوانسیون	تاریخ امضای پروتکل	تاریخ امضای کنوانسیون	اسامی کشورها	ردیف
۲۰۰۷/۱۲/۱۷	۲۰۰۷/۱۲/۱۷	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	مکزیک	۱۳۵
—	—	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	لتوانی	۱۳۶
—	۲۰۰۸/۹/۱۵	—	۲۰۰۷/۳/۳۰	کنیا	۱۳۷
—	—	۲۰۰۸/۱۲/۱۱	۲۰۰۸/۱۲/۱۱	قزاقستان	۱۳۸
۲۰۰۷/۱۲/۴	۲۰۰۷/۱۲/۴	۲۰۰۷/۴/۲۵	۲۰۰۷/۴/۲۵	نامیبیا	۱۳۹
۲۰۱۰/۵/۷	۲۰۱۰/۵/۷	۲۰۰۸/۱/۳	۲۰۰۸/۱/۳	نیپال	۱۴۰
۲۰۱۰/۲/۲	۲۰۰۷/۱۲/۲	۲۰۰۸/۱۰/۱۲	۲۰۰۷/۳/۳۰	نیکاراگوئه	۱۴۱
۲۰۰۸/۶/۲۴	۲۰۰۸/۶/۲۴	۲۰۰۷/۸/۲	۲۰۰۷/۳/۳۰	نیجر	۱۴۲
—	—	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	نیجریه	۱۴۳
—	—	—	۲۰۰۷/۳/۳۰	نروژ	۱۴۴
—	۲۰۰۸/۴/۱۴	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	مجارستان	۱۴۵
—	۲۰۰۷/۱۰/۱	—	۲۰۰۷/۳/۳۰	هندوستان	۱۴۶
۲۰۰۹/۷/۲۳	۲۰۰۹/۷/۲۳	—	—	هائیتی	۱۴۷
—	۲۰۰۸/۴/۱۴	۲۰۰۷/۲/۲۳	۲۰۰۷/۳/۳۰	هندوراس	۱۴۸
—	—	—	۲۰۰۷/۳/۳۰	هلند	۱۴۹
—	—	—	۲۰۰۷/۱۰/۲۲	ویتنام	۱۵۰
—	۲۰۰۸/۱۰/۲۳	—	۲۰۰۷/۵/۱۷	وانواتو	۱۵۱
۲۰۰۹/۳/۲۶	۲۰۰۹/۳/۲۶	۲۰۰۷/۴/۱۱	۲۰۰۷/۳/۳۰	یمن	۱۵۲

تاریخ تصویب پروتکل	تاریخ تصویب کنوانسیون	تاریخ امضای پروتکل	تاریخ امضای کنوانسیون	اسامی کشورها	ردیف
۲۰۰۹/۴/۷	۲۰۰۹/۴/۷	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	گواتمالا	۱۱۱
—	—	—	۲۰۰۷/۴/۱۱	گویان	۱۱۲
—	—	—	۲۰۱۰/۷/۱۲	گرانادا	۱۱۳
—	—	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	لوگزامبورگ	۱۱۴
—	—	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	لیبریا	۱۱۵
—	—	۲۰۰۷/۶/۱۴	۲۰۰۷/۶/۱۴	لبنان	۱۱۶
—	۲۰۰۹/۹/۲۵	—	۲۰۰۸/۱/۱۵	لائوس	۱۱۷
—	۲۰۰۸/۱۲/۲	—	—	لسوتو	۱۱۸
—	—	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	لتوانی	۱۱۹
۲۰۰۸/۲/۸	۲۰۰۸/۱۲/۸	۲۰۰۷/۸/۳۱	۲۰۰۷/۵/۱۶	گینه	۱۲۰
—	—	—	۲۰۰۷/۳/۳۰	لهستان	۱۲۱
—	—	—	۲۰۰۹/۹/۲۳	موناکو	۱۲۲
۲۰۰۹/۵/۱۳	۲۰۰۹/۵/۱۳	—	—	مغولستان	۱۲۳
۲۰۰۹/۱۱/۲	۲۰۰۹/۱۱/۲	۲۰۰۷/۹/۲۷	۲۰۰۷/۹/۲۷	مونتنگرو	۱۲۴
۲۰۰۹/۴/۸	۲۰۰۹/۴/۸	—	۲۰۰۷/۳/۳۰	مراکش	۱۲۵
—	—	—	۲۰۰۷/۳/۳۰	موزامبیک	۱۲۶
—	—	۲۰۰۷/۹/۲۵	۲۰۰۷/۹/۲۵	ماداگاسکار	۱۲۷
—	—	۲۰۰۹/۷/۲۹	۲۰۰۷/۳/۳۰	مقدونیه	۱۲۸
—	۲۰۰۹/۸/۲۷	—	۲۰۰۷/۹/۲۷	مالاوی	۱۲۹
—	۲۰۱۰/۷/۱۹	—	۲۰۰۸/۴/۸	مالزی	۱۳۰
—	۲۰۱۰/۴/۵	—	۲۰۰۷/۱۰/۲	مالدیو	۱۳۱
۲۰۰۸/۴/۷	۲۰۰۸/۴/۷	۲۰۰۷/۵/۱۵	۲۰۰۷/۵/۱۵	مالی	۱۳۲
—	—	۲۰۰۷/۳/۳۰	۲۰۰۷/۳/۳۰	مالت	۱۳۳
—	۲۰۱۰/۱/۸	۲۰۰۷/۹/۲۵	۲۰۰۷/۹/۲۵	موریس	۱۳۴

1. Report of the Secretary-General of United Nations to Sixty-farth Ssession General Assemby about “Status of the convention on the Rights of Persons with disabilities and the Optional Protocol therto” is Available at <http://www.un.org/dsabilities>.
2. UNEable- “convention and Optional Protocol Signatures and Ratifications” is Available at <http://www.un.org/disabilities.asp?Navid=72&pid=106>, 2010/9/8.

شناسنامه گزارش

شماره مسلسل: ۱۰۴۶۱

عنوان گزارش: گزارش دبیرکل سازمان ملل متحد در مورد وضعیت کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت و پروتکل اختیاری آن

نام دفتر: مطالعات حقوقی (گروه حقوق عمومی بین الملل)

ترجمه: خیراله شهبازی

ناظر علمی: —

متقاضی: معاونت پژوهشی

ویراستار تخصصی: —

ویراستار ادبی: —

واژه‌های کلیدی:

۱. کنوانسیون

۲. پروتکل الحاقی

۳. افراد دارای معلولیت

۴. کمیته حقوقی افراد دارای معلولیت و کنفرانس دول متعاهد

تاریخ انتشار: ۱۳۸۹/۸/۹